

Zaak 2017-102

Datum uitspraak: 13 september 2017

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

....., appellant,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examiner van de cursus Inleiding internationaal recht (R19271), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 3 juni 2017 is namens de Commissie voor de examens aan appellant medegedeeld dat hij op grond van het door hem behaalde resultaat (5) op de tentamenzitting van 1 juni 2017 van de cursus Inleiding internationaal recht niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellant heeft hiertegen (formeel) beroep ingesteld bij brief d.d. 8 juni 2017 (met bijlagen), door het College van beroep voor de examens (hierna te noemen: het College) ontvangen op 9 juni 2017. Dit beroep heeft hij, zowel inhoudelijk als voor wat betreft het inzenden van nadere stukken, aangevuld bij brieven d.d. 27 juni 2017 en 10 juli 2017, door het College ontvangen op respectievelijk 27 juni 2017 en 10 juli 2017.
3. Op 11 juli 2017 heeft het College verweerders verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is.
4. Bij brief d.d. 13 juli 2017 hebben verweerders het College medegedeeld dat appellant een minnelijke schikking is aangeboden.
5. Appellant heeft d.d. 25 juli 2017 aan verweerders kenbaar gemaakt dat hij zijn beroep wenst door te zetten, hetgeen op 26 juli 2017 aan het College is doorgegeven.
6. Verweerders hebben op 16 augustus 2017 een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
7. Bovengenoemde stukken van appellant en het verweerschrift met bijlagen zijn aan deze uitspraak gehecht.
8. Het College heeft het beroep van appellant behandeld in een openbare zitting op 13 september 2017 te Heerlen, alwaar appellant, telefonisch is gehoord. Namens verweerders zijn verschenen mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, jurist Commissie voor de examens en mevrouw dr. mr. W.M. Guns, examiner van de onderhavige cursus.



II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellant afgelegde tentamen van de cursus Inleiding internationaal recht. Appellant heeft in eerste instantie bezwaren gericht tegen de beoordeling en waardering van zijn antwoord op de gesloten vragen 2, 8, 17, 20, 22, 26, 28 en 30. Tijdens de schikkingsfase zijn de vragen 22 en 26 – onder gelijktijdige aanpassing van de cesuur – uit het tentamen van appellant verwijderd. Uiteindelijk is er door het College ter zitting geoordeeld over de vragen 2, 8, 17, 20, 28 en 30. Voor de tekst van deze vragen en het antwoordmodel wordt verwezen naar de bij deze uitspraak gevoegde bijlagen.
3. Het College stelt voorop dat -zoals het College reeds meermalen heeft overwogen- zeker indien beroep wordt ingesteld tegen de beoordeling en waardering van een groot aantal (8 van de 30) dan wel alle vragen van een tentamen, voorkomen dient te worden dat de toetsing door het College het karakter krijgt van een hertentamen. Voor terughoudendheid is des te meer aanleiding naarmate een appellant bij het doorzetten van zijn/haar beroep na de minnelijke schikkingsprocedure kennelijk gekozen heeft voor het aan de orde stellen van de beoordeling en waardering van een aanzienlijk aantal vragen (kwantitatieve benadering) en niet voor het toespitsen van het beroep op de beoordeling en waardering van een beperkt aantal vragen (kwalitatieve benadering).
4. Ter zitting wordt vastgesteld dat appellant zijn beroep tegen (de beoordeling / waardering van zijn antwoord op) de meerkeuzevragen 22 en 26 niet langer handhaaft. Met betrekking tot meerkeuzevraag 2 geeft appellant aan van mening te zijn dat zijn antwoord het dichtst bij het juiste antwoord komt; met betrekking tot vraag 8 geeft appellant aan van mening te zijn dat zijn antwoord juist is omdat 1 persoon niet effectief staatsgezag kan uitoefenen; met betrekking tot vraag 17 geeft appellant aan dat meerdere antwoorden juist zijn; met betrekking tot vraag 20 geeft appellant aan dat geen van de afleiders juist is; met betrekking tot vraag 28 is appellant, verwijzend naar pagina 417 van het lesboek, de mening toegedaan dat zijn antwoord juist is; met betrekking tot vraag 30 is appellant van mening dat zijn antwoord juist is omdat een ieder toegang heeft tot het EHRM.
5. Onder verwijzing naar het verweerschrift geeft de examiner ter zitting gemotiveerd aan dat de vragen 2, 8, 20 en 30 niet juist zijn beantwoord. Bij het antwoord op vraag 28 twijfelt de examiner aan de juistheid van de beoordeling en is zij bereid het antwoord op deze vraag als juist te bestempelen.
6. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
7. Het College dient daarvoor de vraag te beantwoorden of verweerders de meerkeuzevragen 2, 8, 17, 20, 28 en 30 in redelijkheid hebben kunnen stellen en in redelijkheid hebben kunnen komen tot hun beoordeling van de door appellant gegeven antwoorden op die vragen en ook overigens niet hebben gehandeld in strijd met een regel van geschreven of ongeschreven recht. Het College beantwoordt die vraag, met inachtneming van het cursusmateriaal aangelegd tegen de bestreden tentamenvragen en na kennisneming van de standpunten van partijen, bevestigend ten aanzien van de vragen 2, 8, 20 en 30. Ten aanzien van vraag 17 komt het College tot het oordeel dat met het als juist gekwalificeerde antwoord onvoldoende is gemotiveerd waarom alleen dit antwoord juist is, terwijl uit het relevante cursusmateriaal afgeleid kan worden dat meerdere antwoorden bij deze meerkeuzevraag juist zijn; ten aanzien van de beoordeling van vraag 28 kan het College de twijfel van de examiner volgen en komt hij tot het oordeel dat ook bij deze beoordeling in strijd is gehandeld met een regel van geschreven of ongeschreven recht.
8. Voor het overige is het College van oordeel dat de examiner de hier bedoelde grenzen niet te buiten is gegaan.
9. Het voorgaande leidt, nu voorts niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden, tot de volgende beslissing.



III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College

- verklaart het beroep gegrond voor de vragen 17 en 28 en vernietigt het besluit van verweerders d.d. 3 juni 2017. Het College draagt verweerders op om binnen 14 dagen na de datum van (toezending van) deze uitspraak een nieuwe beslissing te nemen;
- verklaart het beroep voor het overige ongegrond.

Aldus gedaan door mr. dr. J.M.E. Derks, voorzitter, prof. dr. M.C.J.D. van Eekelen, B.J.W.L. Geurts, dr. E.E. den Hartog-de Haas en H.C.E. Pepels, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J.F.A. Engels, secretaris, en in het openbaar uitgesproken door mr. dr. J.M.E. Derks op 13 september 2017.

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

mr. J.J.F.A. Engels

mr. dr. J.M.E. Derks

voor eensluidend afschrift,



mr. J.J.F.A. Engels

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag

